

บทที่ 1 บทนำ

หลักการและเหตุผล

กระทรวงแรงงานได้จัดทำแผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2555-2558 ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ.2556 – 2559 และแผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ.2555 – 2558 ของกระทรวงแรงงาน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของผู้รับบริการ ขณะเดียวกันสอดคล้องกับแผน การบริหารราชการแผ่นดินและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงกำหนดเป้าหมายการให้บริการของกระทรวงและเป้าหมายการให้บริการของหน่วยงาน เพื่อให้กรมและหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้จัดแผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2555-2558 เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานแก่หน่วยงานในสังกัดและจังหวัดต่อไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดในฐานะที่มีบทบาทเป็นผู้แทนกระทรวงแรงงานในระดับพื้นที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานยุทธศาสตร์ งานนโยบายและแผน จึงนำแผนแม่บทด้านแรงงาน และยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและแผนยุทธศาสตร์ของกรมในสังกัดทุกกรม รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจังหวัดเป็นกรอบการดำเนินงาน โดยเป็นแผนระดับพื้นที่ในลักษณะบูรณาการระยะเวลาของแผน 4 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 – 2558 และเนื่องจากปัจจุบันสภาวการณ์ต่างๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องหากรอบยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องในลักษณะ Rolling Plan ดังนั้น ในปี 2556 สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรีจึงได้ดำเนินการทบทวนยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาด้านแรงงานเชิงบูรณาการ จังหวัดชลบุรี พ.ศ.2555 – 2558 โดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันเพื่อทบทวนและกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทด้านแรงงาน และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม รวมถึงสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด และความต้องการของผู้รับบริการในพื้นที่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแรงงานในจังหวัดให้สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทั้งในและต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อไป โดยกำหนดช่วงเวลาของแผน 4 ปี ตั้งแต่พ.ศ.2556 - 2559

วัตถุประสงค์

เพื่อให้จังหวัดมีแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนแม่บทกระทรวงแรงงาน และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงานโครงการของแต่ละจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กรอบแนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี

แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2556 - 2559 เป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแรงงาน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่องค์กรกำหนดท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสภาวการณ์ทั้งภายในและภายนอก ดังนั้นการจัดทำแผนที่ดี มีประสิทธิภาพ ต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนกระบวนการจัดทำแผนทุกขั้นตอน การใช้เทคนิคกระบวนการที่เหมาะสม และการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเพื่อการบรรลุผลสูงสุด คือการพัฒนาและส่งเสริม

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานและสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ระยะเวลาของแผน

แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี มีกรอบระยะเวลาของแผน 4 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2556 - 2559

กรอบแนวทางการดำเนินการ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี เป็นแผนที่บูรณาการงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของจังหวัด ทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกสังกัดกระทรวงแรงงาน โดยแนวทางการดำเนินการจัดทำแผน ดังนี้

1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ประเทศ (Contry Stratcgy) และยุทธศาสตร์อาเซียน แผนแม่บทด้านแรงงาน(พ.ศ. 2555-2559) แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน แผนยุทธศาสตร์จังหวัด แผนการปฏิบัติงาน/ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลสถานการณ์ด้านแรงงานทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทบทวนยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และแผนงานโครงการในแผนพัฒนาด้านแรงงานเชิงบูรณาการจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2555 – 2558 และจัดทำเป็นร่างแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2556 – 2559

2. จัดประชุมคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาด้านแรงงานเชิงบูรณาการของ เพื่อพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2556 – 2559

3. ปรับปรุงร่างแผนตามความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาด้านแรงงานเชิงบูรณาการจังหวัดชลบุรี

4. รับฟังความคิดเห็นต่อแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2556 – 2559 จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5. ขออนุมัติแผนฯ จากผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

6. ส่งแผนฯ ให้กระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน

องค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน จังหวัดชลบุรี

องค์ประกอบของเนื้อหาของแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2556 – 2559 ประกอบไปด้วย 5 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่

1. บทนำ

เป็นการบอกถึงเหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแรงงาน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่องค์กรกำหนดท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอก และจะบอกถึงกรอบแนวทางการดำเนินการ

2. บริบทด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจด้านแรงงานในระดับจังหวัด

เป็นการนำเสนอข้อมูลในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้านแรงงานของแต่ละหน่วยงาน แต่ละองค์กรที่มีส่วนในการดำเนินการด้านแรงงาน เพื่อจะนำมาวิเคราะห์ประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานในครั้งนี้

3. การวิเคราะห์ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน จุดแข็ง และจุดอ่อน และปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอก โอกาส และภัยคุกคามหรือข้อจำกัด (SWOT Analysis) เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน จุดแข็ง และจุดอ่อน และปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอก โอกาส และภัยคุกคามหรือข้อจำกัด เพื่อพิจารณาว่า

การดำเนินงานด้านแรงงานที่ผ่านมาในอดีต มีจุดแข็ง และจุดอ่อนอะไรบ้าง และสถานการณ์อะไรบ้างที่เป็นโอกาส หรือภัยคุกคามด้านแรงงาน เพื่อนำไปกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ต่อไป

4. แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2556 - 2559

ในบทนี้ จะกล่าวถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ/ กิจกรรม ตามแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของจังหวัด

5. การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

ในบทนี้ได้กล่าวถึงกระบวนการในการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของจังหวัดไปสู่ การปฏิบัติ โครงสร้างในการดำเนินการ และโครงสร้างสำคัญที่ควรจะเป็นในระดับจังหวัด และกรอบและทิศทางการติดตาม ประเมินผล การติดตามประเมินผลด้วยตัวชี้วัด เป้าหมายของตัวชี้วัดในช่วงปี 2556 - 2559

บทที่ 2

บริบทด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจด้านแรงงานในระดับจังหวัดชลบุรี

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2556 – 2559 ได้พิจารณาแนวคิด/ทิศทางจากนโยบาย และแผนต่างๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน ได้แก่

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน
นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน

ยุทธศาสตร์ประเทศ (Contry Strategy) และยุทธศาสตร์อาเซียน

แผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2555-2559 กระทรวงแรงงาน

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555-2558 กระทรวงแรงงาน

แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2555-2559

แผนยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7.1 แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กรมการจัดหางาน

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 สำนักงานประกันสังคม

แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553 – 2557)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555-2558

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี (2553 – 2556) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2557-2560

แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2555 - 2558 และแผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2557 – 2560

บทบาท การกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดชลบุรี

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน)

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วน ได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

- 3) พัฒนาศักยภาพการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และ ภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตร กับ สิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- 4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วม ของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพและยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่าย การผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาค อาเซียนมีความมั่นคงทาง อาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วน ผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความ เข้มแข็งมากขึ้น
- 3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0
- 4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้ง เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ

1. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญทั้งในระดับโลก และภายในประเทศ ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก

1.1) กฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว วิฤตเศรษฐกิจและการเงิน ของโลกที่ผ่านมาได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยน ดังนี้

- กฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม และสังคม ที่เน้นสร้างความโปร่งใสและแก้ปัญหาโลกร้อนมากขึ้นการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือ ระหว่างประเทศ และการกำกับดูแลด้านการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น

- กฎระเบียบด้านสังคมมีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชนทำให้จำเป็นต้องยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานที่กำหนดเพื่อสามารถแข่งขันได้ และต้องปรับกระบวนการผลิตที่คำนึงถึง

สิ่งแวดล้อมมากขึ้น ให้ความสำคัญกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้สูงขึ้น

1.2) การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ฮองกง เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชียจะเพิ่มกำลังซื้อในตลาดโลก นอกจากนี้ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชียภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดียและการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 รวมทั้งกรอบความร่วมมืออื่นๆ อาทิ กรอบความร่วมมือเอเชีย-แปซิฟิก จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ

1.3) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก 81.9 ล้านคน และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศสำคัญๆ ในโลก มีผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงานเข้มข้นเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การพัฒนาคนมุ่งสร้างให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลนสำหรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

1.4) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัยวาตภัย ภัยแล้ง ไฟป่า ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกอ่อนแอ กระทบต่อภาคสังคม อาทิ ความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร

1.5) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ ความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ส่งผลให้ผลผลิตอาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอกับความต้องการมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้ออาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

1.6) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสหรือภัยคุกคามในการพัฒนาประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีได้ช้าจะกลายเป็นผู้ซื้อและมีผลิตภาพต่ำ ไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ และการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาจึงเป็นความท้าทายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ

1.7) การก่อการร้ายสากลเป็นภัยคุกคามประชาคมโลก การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรงมีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้น ต้องเตรียมความพร้อมในการควบคุมปัจจัยที่เกื้อหนุนการก่อการร้ายและสร้างความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติจากภัยก่อการร้าย

๒. การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

2.1) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทย แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำและขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง ทำให้ ลงทุนในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง และระบบเศรษฐกิจของไทยมีความอ่อนแอด้านปัจจัยสนับสนุนในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย กฎและระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและเหมาะสม

2.2) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง**มีปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก** พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ **และผลิตภาพแรงงานต่ำ** ผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและโอกาสการเข้าถึงทรัพยากร วิฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น

2.3) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรงกระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน

2.4) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงอยู่ ส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน และความเชื่อมั่นของนานาชาติ และความสุขของสังคมไทย ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการส่วนกลาง การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทยและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากกระแสความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ การสร้างความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยง และสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน การเสริมสร้างพลัง ให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึง ผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้าง และการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อ การเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย ให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิตพัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์ วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงาน และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวมส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพ และศักยภาพ

การผลิตภาคเกษตร ภาครัฐ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการยกระดับคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน การสร้างความมั่นคง ด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้าง ภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียม และเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุน ไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คัดกรองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย การเสริมสร้างความร่วมมือ ที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเร่งรัดการใช้ประโยชน์ จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้วเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะ ผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการตัดสินใจ การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลง

และพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

2. นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน

รัฐบาลนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 มีประเด็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการกิจของกระทรวงแรงงาน ดังนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

1.2 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากล เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของบุคลากรภาครัฐ ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม

1.3 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด มีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ

1.4 เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ ประสานการดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง

1.5 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและ ความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค ดำเนินการให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท และผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เดือนละไม่น้อยกว่า 15,000 บาท อย่างสอดคล้องกับผลิตภาพและประสิทธิภาพของบุคลากร รวมทั้งมีมาตรการเพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบเพื่อให้แรงงานและบุคลากรสามารถดำรงชีพได้อย่างมีศักดิ์ศรี และคุณภาพชีวิตที่ดี

2. นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายสร้างรายได้

เสริมสร้างกระบวนการสร้างอาชีพ สร้างงานที่มีคุณภาพและมีรายได้สูงให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นระบบในทุกระดับขั้นความรู้และส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความชำนาญและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและเงินร่วมลงทุนระยะยาว รวมทั้งจัดตั้งกองทุนต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการผลิต การแปรรูป และการค้าอย่างทันสมัย และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่คุณภาพสามารถขายได้ในราคาที่ดี การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ

3. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

นโยบายการศึกษา

เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียนโดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ

สอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ เร่งรัดการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครบทุกอุตสาหกรรม

4. นโยบายแรงงาน

4.1 ส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำในระบบสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งงานว่าง ของสถานประกอบการได้โดยสะดวก ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถรับทราบข้อมูลของ ผู้ต้องการมีงานทำได้ทุกระดับความต้องการและส่งเสริมให้แรงงานที่อยู่ในระบบสามารถเลือกและมีงานทำได้ ภายใต้งื่อนไขที่เหมาะสมกับสถานะ

4.2 ให้การคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย โดยให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในการทำงาน และสวัสดิการแรงงาน และดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน

4.3 ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถแก้ไขปัญหาแรงงานสัมพันธ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน

4.4 เพิ่มสิทธิประโยชน์ประกันสังคมให้มากขึ้นเพื่อผู้ประกันตนสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลได้อย่างทั่วถึงและ ปรับปรุงแนวทางการขยายความคุ้มครองและส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ และเห็นประโยชน์ ในการประกันตน ของแรงงานนอกระบบ

4.5 เร่งยกระดับแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือให้เป็นแรงงานมีฝีมือ โดยภาครัฐจะทำงานร่วมกับภาคเอกชน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือ ทั้งระบบ

4.6 เตรียมการรองรับการเปิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยเน้นระบบบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบแรงงานข้ามชาติ จัดระบบอำนวยการความสะดวก และมาตรการกำกับดูแลติดตามการเข้าออกของแรงงานทุกประเภทเพื่อดึงดูดแรงงานที่มีฝีมือเข้าประเทศ ควบคู่กับการป้องกันผลกระทบจากการเข้าประเทศของแรงงานไร้ฝีมือ

4.7 กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงความต้องการแรงงานของภาคเอกชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ

5. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

สนับสนุนการทูตเพื่อประชาชน คุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย ดูแลคนไทยและแรงงานไทย ในต่างประเทศ โดยเฉพาะคนไทยที่ประกอบอาชีพและมีถิ่นฐานในต่างประเทศ

3. ยุทธศาสตร์ประเทศ (Contry Stragy) และยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง

1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- 2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
- 2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- 2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- 3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- 3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
- 3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
- 3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- 3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
- 3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร

- 3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

- 4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- 4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- 4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม
- 4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

- 5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค
- 5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

- 5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค

5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.2 การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

6.7 การควบคุมและลดมลพิษ

6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

อาเซียน หรือ Association of Southeast Asian Nations: ASEAN หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เรียกย่อ ๆ ว่า อาเซียน เป็นองค์กรที่ถือกำเนิดตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ของผู้นำประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย ที่จะให้มีการรวมกลุ่มและร่วมมือกันเสริมสร้างให้ภูมิภาคมีสันติภาพอันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งต่อมาบรูไนดารุสซาลามได้เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 6 ในปี พ.ศ. 2527 เวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 ในปี พ.ศ. 2528 ลาวกับพม่าเข้าเป็นสมาชิกพร้อมกันเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และสุดท้ายกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกในปี พ.ศ. 2542 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวม 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา มีประชากรรวมประมาณ 600 ล้าน สำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community เป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรีภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) และได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้านหลักคือ

1. การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน ให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียนโดยส่งเสริมกรอบนโยบายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น กรอบนโยบายการแข่งขันของอาเซียน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษีและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การขนส่งและเทคโนโลยีสารสนเทศ) เป็นต้น

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก โดยการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ภายใต้กรอบการริเริ่มการรวมกลุ่มของอาเซียน เป็นต้น

4. การบูรณาการการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนที่มีต่อประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น ผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าต่อตลาดแรงงานไทย ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อจัดตั้งเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีเป้าหมายส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน ให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรีภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนมีการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียนในช่วงที่ผ่านมา (ค.ศ. 2000-2009) มีทิศทางเพิ่มขึ้นทุกปียกเว้นในปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) อัตราการเติบโตลดลงเล็กน้อยอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) จะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคมีความเข้มแข็ง เพราะประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะเป็นแหล่ง การลงทุนที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 3 โดยเป็นรองจากจีนและอินเดียเท่านั้น ประเทศไทยในฐานะสมาชิกของอาเซียนได้รับประโยชน์จากการค้ากับ ประเทศสมาชิกอาเซียนเพิ่มสูงขึ้น โดยจากหนึ่งล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) เป็นสองล้านล้านบาทในปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดแรงงานไทย และสร้างโอกาสการมีงานทำแก่แรงงานไทยมากขึ้น การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเฉพาะแรงงานฝีมือ เริ่มต้นที่ 7 อาชีพ ตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ซึ่งเป็นผลมาจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซียได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าว เป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียน การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะเริ่มในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ใน 7 สาขาด้วยกันคือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ส่วนสาขาอื่น ๆ ยังอยู่ระหว่างพิจารณา ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยคือ จำกัดอยู่ในกลุ่มแรงงานฝีมือ ฉะนั้นตลาดแรงงานไทยจึงได้รับผลกระทบไม่มากนัก โดยด้านบวกคือ ตลาดแรงงานใหญ่ขึ้นทำให้แรงงานไทยมีโอกาสได้งานทำมากขึ้น ส่วนด้านลบคือ มีการแข่งขัน โดยแรงงานจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมากขึ้น ทั้งนี้ ผลกระทบดังกล่าวจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของแรงงาน ในแต่ละประเทศ และยังมีเวลาที่จะเตรียมความพร้อมของแรงงานไทยในการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน

สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนด"ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558" 8 ประการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 - การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ การค้าและ การลงทุนที่ครอบคลุมตั้งแต่การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก การตลาด การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน การพัฒนา/ปรับปรุงมาตรฐาน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 - การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับ การคุ้มครองทางสังคม มีสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ดีมั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยงและมีขีดความสามารถในการรองรับและมีกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกทั้งการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานการศึกษาอาเซียน รวมทั้งทักษะฝีมือและภาษา โดยนายกรัฐมนตรีย้ำใน 3 ด้าน คือ ภาคการศึกษา ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ และภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 - การพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน รวมทั้งสามารถปกป้องผลประโยชน์และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 - การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน เพื่อให้ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าใจและตระหนักถึงการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 - การเสริมสร้างความมั่นคง เน้นสร้างความร่วมมือ สร้างพันธมิตร การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบก ทางทะเล รวมถึงการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่างๆ เช่น ฐานข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 8 - การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน เพื่อทำให้เมือง มีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับสมาชิกอาเซียน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การลงทุนและการค้าชายแดน ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ของเมืองสำคัญในด้านต่างๆ อาทิ เมืองหลวง เมืองเกษตร เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว เมืองการค้าชายแดน ตลอดจน Green City เนื่องจากถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการสร้าง จุดขาย (branding)

4. แผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ.2555 - 2559

แผนแม่บททางด้านแรงงานได้จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย อาทิ ผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง และประชาชนผู้เดือดร้อน ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) โดยแผนแม่บทด้านแรงงานนั้นจักได้เป็นแนวทางในการดำเนินงานจัดทำแผนปฏิบัติการ โครงการ และงบประมาณของหน่วยงานในสังกัด และการบูรณาการกับหน่วยงานต่อไป ซึ่งแผนแม่บทดังกล่าว มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

แรงงานมีผลิตภาพสูงเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ มีความมั่นคง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจ

1. พัฒนากำลังแรงงานและผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงและสอดคล้องต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก
2. ส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกันและคุณภาพชีวิตที่ดี
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์

1. การเสริมสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน และความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน
2. การเพิ่มขีดความสามารถของกำลังแรงงานและผู้ประกอบการในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
3. การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ
4. การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน
5. การพัฒนาการบริหารจัดการของกระทรวงแรงงานให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์

1. ตลาดแรงงานมีกำลังแรงงานที่เพียงพอทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
2. แรงงานไทยมีฝีมือได้มาตรฐานสากลและสามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้
3. สถานประกอบการมีความพร้อมด้านแรงงานในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
4. การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพและเกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
5. ประชาชนวัยแรงงานได้รับการขยายโอกาสการมีงานทำและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ
6. แรงงานได้รับความคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
7. แรงงานนอกระบบได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคม
8. กระทรวงแรงงานมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

5. แผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ.2555 - 2558) กระทรวงแรงงาน

วิสัยทัศน์

แรงงานมีศักยภาพสูงเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจมีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจ

1. พัฒนากำลังแรงงานและผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงและสอดคล้องต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก
2. ส่งเสริมแรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้มีแรงงานมีรายได้สอดคล้องเหมาะสมตามระดับทักษะฝีมือ ศักยภาพและผลิตภาพ

กลยุทธ์

1. สนับสนุนผู้ประกอบการให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท
2. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีศักยภาพที่สอดคล้องกับรายได้
3. กำหนดมาตรการในการสนับสนุนการจัดสวัสดิการให้ครอบคลุมแรงงานทุกระดับเพิ่มมากขึ้น
4. กำหนดมาตรการช่วยเหลือสถานประกอบการกิจการที่ได้รับผลกระทบจากการปรับรายได้ให้กับแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและการบริหารจัดการด้านแรงงานเพื่อการมีงานทำ
2. การส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน

4. ดำเนินมาตรการด้านแรงงานระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้แรงงาน

กลยุทธ์

1. พัฒนากลไกการคุ้มครองแรงงานให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายและคุณภาพชีวิตที่ดี
2. พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านแรงงานสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงาน
3. พัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

กลยุทธ์

1. จัดระบบแรงงานต่างด้าว
2. ควบคุมและตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวและสถานประกอบการ

6. แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2555-2559

แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (พ.ศ.2555-2559) จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทการเปลี่ยนแปลงด้านแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งในอนาคตการแข่งขันและการเติบโตในด้านเศรษฐกิจ มีแนวโน้มมากขึ้น ส่งผลให้ภาคแรงงานต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของแรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านแรงงานยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านแรงงานของ ประเทศไทย โดยแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (พ.ศ.2555-2559) อยู่ภายใต้กรอบนโยบายของรัฐบาลสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 11)(พ.ศ. 2555-2559) และแผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2555-2559) รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถสรุปสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (พ.ศ.2555-2559) ได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานเชิงบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

พันธกิจ

1. วิจัยและพัฒนาสารสนเทศ เศรษฐกิจและสังคมด้านแรงงาน
2. กำหนด ขับเคลื่อน ติดตามและประเมินผล ยุทธศาสตร์ด้านแรงงานเชิงกลยุทธ์
3. สื่อสาร และสร้างการมีส่วนร่วม กับภาคีเครือข่ายด้านแรงงาน
4. สร้างค่านิยมองค์กร และพัฒนาองค์กรรวมถึงระบบบริหารงานบุคคลเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ด้วยการพัฒนาสารสนเทศ เศรษฐกิจและสังคมด้านแรงงาน

กลยุทธ์ 1.1 พัฒนา กำหนด ติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์แผนและข้อเสนอด้านแรงงาน

กลยุทธ์ 1.2 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นศูนย์กลาง ข้อมูลด้านแรงงานของประเทศและส่งเสริมให้เกิดความสมดุลของอุปสงค์และอุปทาน ในตลาดแรงงาน

กลยุทธ์ 1.3 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรและเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนและพัฒนาการบริหารด้านแรงงานในประเทศ

กลยุทธ์ 2.1 วางแนวทาง กลไก และกระบวนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาด้านแรงงานให้เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน ทุกพื้นที่ (จังหวัด)

กลยุทธ์ 2.2 สร้างและพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายด้านแรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารแรงงานในพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมการขยายตลาด และการบริหารจัดการด้านในงานในต่างประเทศ

กลยุทธ์ 3.1 ส่งเสริมนโยบายการบริหารจัดด้านแรงงานแบบบูรณาการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ 3.2 ขยายความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมแรงงานไทยให้มีโอกาสไปทำงานต่างประเทศ

กลยุทธ์ 3.3 คຸ້ມครองสิทธิประโยชน์และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานไทย

สำหรับแนวทางและขั้นตอนการนำแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ จะดำเนินการ ดังนี้

1. สร้างความรู้ความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์ โดยมีการจัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในกระบวนการ เพื่อให้ทุกส่วนงานได้รับทราบและเข้าใจทิศทางการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

2. สร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสร้างความรู้ สร้างวิธีการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ ให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติ มีความเข้าใจ และมีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมและพร้อมรับผิดชอบในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

3. จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ให้เชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน โดยผลักดันยุทธศาสตร์ในลักษณะที่เป็นองค์รวม มุ่งผลสัมฤทธิ์ ภายใต้การสนับสนุนอย่างจริงจังจากทุกส่วนงาน และส่งเสริมให้มีการประสานและทำงานในแนวราบระหว่างส่วนงาน/ สำนัก มากขึ้น โดยมีการประสานแผนงาน แผนเงิน และแผนคนอย่างบูรณาการ

4. สนับสนุนให้แต่ละส่วนงานจัดทำแผนปฏิบัติของแต่ละส่วนงานที่เชื่อมโยงยุทธศาสตร์สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีสาระรายละเอียดแผนงาน โครงการและมาตรการ ตลอดจนขั้นตอน กระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจน

5. สร้างระบบการติดตามและประเมินผลให้เป็นระบบ มีมาตรฐานเดียวกันมีเอกภาพและเชื่อมโยงกัน มีเกณฑ์ชี้วัดประเมินผลงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการประสานแผนงาน แผนเงิน และแผนคนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและติดตามประเมินผล มาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแผน/ โครงการประจำปีอย่างต่อเนื่อง

6. ส่งเสริมให้มีการจัดทำฐานข้อมูลและการพัฒนาโครงข่ายข้อมูลข่าวสารในระดับต่างๆ เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจและการบริหารจัดการ การพัฒนา และส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เป็นระบบที่เข้าถึงง่ายและใช้ประโยชน์ได้สะดวก เพื่อให้ทุกฝ่ายมีข้อมูลทันสมัยที่ถูกต้องแม่นยำเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในระดับต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

โดยการติดตามประเมินผล จะมี 3 ขั้นตอน คือ

1. การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน (Monitoring) ของโครงการ/ กิจกรรมสำคัญ
2. การติดตามผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ของแผน

3. การประเมินผลจากการดำเนินงานตามตัวชี้วัดต่อเป้าประสงค์ของแผนในระยะครึ่งแผนและระยะสิ้นสุดแผนโดยบุคคลภายนอก

7.แผนยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7.1 แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กรมการจัดหางาน

วิสัยทัศน์

กรมการจัดหางาน เป็นองค์กรหลักที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีงานทำ ค้ำครองคนหางาน และให้บริการข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานที่ทันสมัย

นิยาม

เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมการมีงานทำ หมายถึง เป็นที่รู้จักในการให้บริการจัดหางานแนะแนวอาชีพ และจัดระบบการทำงานของคนต่างด้าว

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบ และให้บริการจัดหางานทั้งในและต่างประเทศ
2. ส่งเสริม พัฒนา ให้บริการแนะแนวอาชีพและการประกอบอาชีพ
3. ส่งเสริม กำกับดูแล การจัดหางานและค้ำครองคนหางาน
4. พัฒนาระบบ สร้างเครือข่าย และผลิตข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน
5. จัดระบบการทำงานของคนต่างด้าว

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาระบบบริหารจัดการส่งเสริมการมีงานทำ และตอบสนองความต้องการแรงงาน
2. การค้ำครอง ดูแลสิทธิประโยชน์ของคนหางานให้มีความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดี
3. การพัฒนาระบบและผลิตข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
4. การจัดระบบการทำงานของแรงงานต่างด้าว
5. การพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
6. การตอบสนองต่อวิกฤตการณ์ที่มีผลกระทบต่อภาวะการณ์มีงานทำ

7.2 แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

วิสัยทัศน์

กำลังแรงงานไทยมีสมรรถนะได้มาตรฐานสากล

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบ ทดสอบ และสร้างระบบรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล
2. เร่งรัดให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานที่มีสมรรถนะสูงขึ้นเทียบเท่าสากล

3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. กำหนดและพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล
2. ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
3. เตรียมความพร้อมฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในภูมิภาค

7.3 แผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรหลักในการสร้างแรงงานสมานฉันท์ มั่นคง และปลอดภัย

พันธกิจ

1. กำหนดและพัฒนามาตรฐานแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
2. กำกับดูแลการคุ้มครองแรงงานให้เป็นไปตามกฎหมาย
3. ส่งเสริมและพัฒนาการคุ้มครองแรงงาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ สวัสดิการแรงงาน และมาตรฐานแรงงานไทย
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการของกรม

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. เสริมสร้างคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงาน
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงาน
3. เสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน
4. พัฒนาการบริหารจัดการของกรม

7.4 แผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2555 – 2558 สำนักงานประกันสังคม

วิสัยทัศน์

ก้าวสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศที่มุ่งสร้างหลักประกันสังคมของประเทศ อย่างสมดุล มั่นคง ยั่งยืน และมีธรรมาภิบาล

พันธกิจ

การบริหารการประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทนโดยการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้แรงงานมีหลักประกันการดำรงชีวิตที่มั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาการให้บริการ ที่มีคุณภาพ อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม
2. การพัฒนาสิทธิประโยชน์ควบคู่กับการสร้างเสถียรภาพกองทุนอย่างสมดุล เหมาะสมและเป็นธรรม

7.5 แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553 – 2557)

กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำแผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ 5 ปีขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรม และจะนำมาซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยในระยะยาว ซึ่งแผนแม่บท

ดังกล่าวเป็นหนึ่งในแผนของการพัฒนาอุตสาหกรรมระยะกลาง โดยการตัดตอนมาจากการกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ 20 ปีข้างหน้า ซึ่งแบ่งช่วงเวลาของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยเป็น 3 ระยะ คือ ในระยะสั้นจะเป็นช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2553 – 2554 ระยะกลาง คือระหว่าง พ.ศ. 2553 – 2557 และในระยะยาวคือช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2553 – 2573 โดยวิสัยทัศน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะเวลา 20 ปี นั้น คือ มุ่งสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

สำหรับการดำเนินการในระยะกลางระหว่าง พ.ศ. 2553 – 2557 นั้นมียุทธศาสตร์ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมในการแข่งขัน และการสร้างความเชื่อมโยงสู่พื้นที่และตลาดอาเซียน
2. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างคุณค่า มีนวัตกรรม และเชื่อมโยงกับการใช้วัตถุดิบในประเทศ รวมทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ
3. ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

ซึ่งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคกลาง คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมในการแข่งขันและการสร้างความเชื่อมโยงสู่พื้นที่และตลาดอาเซียน โดยยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะเน้นกลยุทธ์ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการผลิตและบริหารจัดการ โดยเน้นผลิตภาพแรงงานและผลิตภาพการผลิตรวม โดยใช้มาตรการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการสากล เพื่อรองรับเศรษฐกิจไร้พรมแดน รวมถึงการส่งเสริมผลิตภาพและศักยภาพการผลิตเพื่อการแข่งขัน โดยการส่งเสริมการปรับปรุงเครื่องจักร และการนำเทคโนโลยีและการจัดการสมัยใหม่มาใช้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างคุณค่า มีนวัตกรรม และเชื่อมโยงกับการใช้วัตถุดิบในประเทศ รวมทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ เน้นด้านการพัฒนาและเตรียมความพร้อมกำลังคนด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพในสัดส่วนที่สอดคล้องกับความต้องการของทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ/คุณค่า (Value) ให้มากขึ้น

7.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555-2558

วิสัยทัศน์

จัดการศึกษาโดย ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม ทั้งในเมืองและชนบท พร้อมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับทุกคน การศึกษาจะนำไปสู่การสร้างการแข่งขันของประชาชน ประชาชนที่เข้มแข็งและมีความรู้คือทุนที่มีพลังในการต่อสู้กับความยากจน

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทุกคน เพื่อให้เท่าเทียมกันทุกแห่งไม่ว่าในเมือง หรือชนบท ไม่ว่าจะจัดโดยรัฐหรือเอกชน ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเท่า
2. พัฒนานักศึกษาไทยให้เป็นมืออาชีพ เป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัย มีทักษะหลากหลาย มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกได้ และอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่วางอยู่บนฐานความรู้ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป โดยเฉพาะระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา

กรอบแนวคิดการพัฒนาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดหลักของคุณภาพและความเท่าเทียม รวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน นักศึกษาเป็นสำคัญ โดยขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้

1. โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสามารถได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
2. โอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน นักเรียน นักศึกษาสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่ขึ้นกับฐานะของผู้ปกครอง
3. โอกาสในการเพิ่มพูนและฝึกฝนทักษะ นักเรียน นักศึกษาทุกคนสามารถเติบโตได้ในโลกที่เป็นจริง ผ่านการเรียนรู้บนฐานกิจกรรม (Activity-Based Learning)
4. โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้เทคโนโลยี สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรม และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแนวทางต่อไปนี้

1. โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสามารถพัฒนาสมองสร้างจินตนาการได้อย่างไม่มีขีดจำกัด และได้รับการดูแลอย่างรอบด้านประหนึ่งลูกหลานในครอบครัว
2. โดยดูแลครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ดังญาติพี่น้อง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ
3. โดยบริหารจัดการทุกระดับอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่มีการทุจริตและประพฤติมิชอบ

7.7 แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (2553 – 2556) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

นอกจากแผนกลยุทธ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (พ.ศ.2547-2556) ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้จัดทำเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและเอกชนได้ทราบทิศทางการพัฒนาประเทศที่เกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยแล้วนั้น กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เองยังได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (2553-2556) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาประเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสร้างปัญญาในสังคมสนับสนุนการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. เสนอแนะนโยบายจัดทำยุทธศาสตร์และแผนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ริเริ่ม เร่งรัด ผลักดันและดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และสร้างผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
3. ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ สร้างคนดีและเก่งในทุกระดับรวมทั้งสร้างความตระหนักรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับ
4. สร้างระบบสนับสนุนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสามารถสร้างปัญญา เข้าถึงความรู้ใหม่ ๆ และนำภูมิปัญญาไทยมาใช้อย่างผสมผสานกันได้
5. สนับสนุนให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมให้แก่ภาคการผลิตและบริการรวมทั้งบริการสังคมด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลิตภาพทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์

1. การส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นพลังของประเทศ

2. การสร้างความตระหนักและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เป็นสังคมฐานความรู้

3. การวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม สร้างฐานความรู้และเพิ่มผลิตภาพของประเทศ

4. การถ่ายทอดเทคโนโลยีและมีการนำผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาและนวัตกรรมไปใช้ในการเพิ่มผลผลิตเชิงพาณิชย์และการบริการสังคม

5. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมให้เพียงพอ รวมทั้งพัฒนานโยบาย การบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย

เป้าประสงค์

1. กำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ได้รับการเสริมสร้างขีดความสามารถ โดยการศึกษา/ อบรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม หรือการปฏิบัติงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้

2. ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งเด็กและเยาวชน มีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

3. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสามารถนำไปเผยแพร่และประยุกต์ใช้ได้ในภาคการผลิต บริการและชุมชน

4. ผู้ประกอบการและชุมชนได้นำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม

5. ภาคการผลิตและบริการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานในการยกระดับคุณภาพ ผลิตภัณฑ์และการบริการให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งการพัฒนานโยบายโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสนับสนุนและการบริหารจัดการที่มีคุณภาพให้

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนมีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นพลังของประเทศ โดยในยุทธศาสตร์นี้จะใช้กลยุทธ์เพื่อให้บรรลุผล คือ

1. สนับสนุนการสร้างบุคลากรความรู้ระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

2. เสริมความรู้และทักษะให้แก่ผู้ทำงานทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาคส่วนต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความตระหนักและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นสังคมฐานความรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายกลยุทธ์ที่ใช้ในยุทธศาสตร์นี้คือการสร้างการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ของเยาวชน และเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่ประชาชน รวมทั้งเพิ่มโอกาสการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม สร้างฐานความรู้และเพิ่มผลิตภาพของประเทศ โดยในยุทธศาสตร์นี้จะใช้กลยุทธ์เพื่อให้บรรลุผล คือ

1. ผลักดันการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์

2. สร้างเครือข่ายการวิจัยและการพัฒนา ในการสร้างขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

8. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2557-2560

วิสัยทัศน์

แหล่งท่องเที่ยวระดับสากล แหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืน ประตู่เศรษฐกิจโลก

เป้าประสงค์

1. เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากลที่มีสภาพแวดล้อม สะอาด สวยงาม สะดวก และปลอดภัย
2. พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีความหลากหลาย ให้อุดมสมบูรณ์ และสมดุลต่อระบบนิเวศ ที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
3. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ
4. เป็นเขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีกระบวนการผลิตได้มาตรฐานสากล ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
5. เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจและบริการนานาชาติ ทั้งด้านการพัฒนาเมือง การค้า การลงทุน และระบบโลจิสติกส์ มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากร แหล่งท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และมีความยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 อนุรักษ์ พื้นฟู ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบการผลิตและกำลังคนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการค้าการลงทุน การบริการ และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

9. แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2555-2558

วิสัยทัศน์จังหวัดชลบุรี

ชลบุรีน่าอยู่คู่เศรษฐกิจชั้นนำ โดยเป็นเมืองท่าสมัยใหม่ ที่เป็นประตูสู่เศรษฐกิจโลก ฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม แหล่งผลิต สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานสากลบนเทคโนโลยีขั้นสูง สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติและระบบนิเวศด้านทรัพยากร ธรรมชาติที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 พัฒนาระบบการประกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

1. สังคมเข้มแข็งและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. มีระบบผังเมืองในการบริหารท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของประชาชนในจังหวัดชลบุรี มีความรู้สึกที่จังหวัดชลบุรีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการพัฒนาสังคม
3. ร้อยละของท้องถิ่นที่มีระบบผังเมืองในการบริหาร

กลยุทธ์

1. พัฒนาประสิทธิภาพระบบการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. การส่งเสริมการวางระบบผังเมืองและการพัฒนาท้องถิ่น
3. จัดการระบบส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 2 เสริมสร้างระบบชุมชน และสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งโดยน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการดำรงชีวิตเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความสุข สู่สังคมแห่งการเรียนรู้

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเอง
3. สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็ง
4. ประชาชนมีความรู้คู่คุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์
2. ร้อยละของชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของสถาบันครอบครัวที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
4. ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้คู่คุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมระบบสวัสดิการชุมชนใช้ควบคุมทุกชุมชน
2. ส่งเสริมให้ครอบครัวอบอุ่น โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน
4. ส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดความสมดุลในระบบนิเวศน์และการใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์

1. จำนวนพื้นที่ที่ได้บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น
2. เพิ่มระบบเตือนภัย ป้องกันภัย และฟื้นฟูและ บำบัดภัยพิบัติจากธรรมชาติและสถานประกอบการอย่าง

มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของพื้นที่ที่ได้บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น
2. จำนวนระบบเตือนภัย ป้องกันภัย ฟื้นฟูและบำบัดภัยพิบัติจากธรรมชาติและสถานประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. เร่งรัดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
3. เร่งรัดการพัฒนาระบบเตือนภัย ป้องกันภัย และฟื้นฟูและบำบัดภัยพิบัติจากธรรมชาติและสถานประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบผังเมือง ระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐาน และแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

เป้าประสงค์

1. การเพิ่มขึ้นของระบบผังเมือง ระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของระบบผังเมืองระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

กลยุทธ์

1. การส่งเสริมและให้ใช้ประโยชน์จากระบบผังเมือง
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเน้นประโยชน์ของประชาชนและการกระตุ้นเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการผลิตและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

1. ยกระดับแรงงานสู่ Technical Base/ Knowledge Base
2. การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้มีประสิทธิภาพ
3. ชลบุรีเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco City)
4. ผู้ประกอบการ SMEs มีความสามารถในการแข่งขัน
5. ชุมชนมีกองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับการยกระดับแรงงานสู่ Technical Base/ Knowledge Base
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว
3. จำนวนนิคมอุตสาหกรรมที่เข้าสู่ระบบ Eco City
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน
5. จำนวนชุมชนที่มีกองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมพัฒนาระบบการพัฒนาแรงงานให้สามารถเข้าสู่ Technical Base/ Knowledge Base
2. วางระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว
3. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco City)
4. พัฒนา SMEs โดยวิทยาการสมัยใหม่ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

5. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนกับภาคอุตสาหกรรมในการร่วมพัฒนากองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายได้มาตรฐานสากล และเป็นທີ່ประทับใจของนักท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์

1. การท่องเที่ยวมีการขยายตัว ไม่เอารัดเอาเปรียบ
2. สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่ลดลงของข้อร้องเรียนด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว
3. ร้อยละที่บุคลากร/ สถานประกอบการ ได้รับการพัฒนาให้รองรับนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมระบบการท่องเที่ยว โดยเน้นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัย
2. สร้างจิตสำนึกผู้ประกอบการ/ บุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้มีคุณธรรม จริยธรรม
3. พัฒนาบุคลากร/ สถานประกอบการ ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ ได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรสู่ระบบการผลิตคุณภาพสูงและพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

1. ภาคเกษตรสามารถปรับเปลี่ยนสู่ระบบเกษตรคุณภาพและมูลค่าสูง
2. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของเกษตรกร/ ฟาร์ม ที่ได้รับการพัฒนาให้เข้าสู่ระบบเกษตรคุณภาพและมูลค่าสูง
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนสู่ระบบเกษตรคุณภาพและมูลค่าสูง
2. พัฒนาเกษตรกร/ กลุ่มเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็งโดยเน้นรายปัญหา

10. แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี ๔ ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

วิสัยทัศน์

“ชลบุรีน่าอยู่คู่เศรษฐกิจชั้นนำ สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ทรัพยากรธรรมชาติสมดุลและยั่งยืน ประตูกสู่เศรษฐกิจโลก”

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 พัฒนาระบบการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

- สังคมเข้มแข็งและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

2. ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ
3. ระดับความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก
4. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานอาหารปลอดภัยเพื่อคุ้มครองสุขภาพ

กลยุทธ์

1. พัฒนาประสิทธิภาพระบบการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมการพัฒนาสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 2 เสริมสร้างระบบชุมชน และสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งโดยน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการดำรงชีวิตเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความสุข สู่สังคมแห่งการเรียนรู้

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ชุมชนและสถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเอง
3. ประชาชนมีความรู้คู่คุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

ร้อยละของหมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์การจัดระดับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมระบบสวัสดิการชุมชนให้ครอบคลุมทุกชุมชน
2. ส่งเสริมให้ครอบครัวอบอุ่น โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน
4. ส่งเสริมชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดความสมดุลในระบบนิเวศและการใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์

1. จำนวนพื้นที่ที่ได้บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น
2. เพิ่มระบบเตือนภัย ป้องกันภัย และฟื้นฟูและ บำบัดภัยพิบัติจากธรรมชาติและสถานประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

-ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. เร่งรัดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. เร่งรัดการพัฒนาระบบเตือนภัย ป้องกันภัย และฟื้นฟูและบำบัดภัยพิบัติจากธรรมชาติและ สถานประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 4 พัฒนาระบบผังเมือง ระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐาน และแหล่งน้ำ เพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

เป้าประสงค์

1. การเพิ่มขึ้นของระบบผังเมือง ระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของระบบผังเมืองระบบ Logistics โครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

กลยุทธ์

1. การส่งเสริมและให้ใช้ประโยชน์จากระบบผังเมือง
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเน้นประโยชน์ของประชาชนและการกระตุ้นเศรษฐกิจ
3. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำต้นทุน เพื่อการเกษตร และอุปโภค-บริโภค ตลอดจนการป้องกันและบรรเทาปัญหา น้ำท่วมน้ำแล้ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการผลิตและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ได้ มาตรฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

1. ยกระดับอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากลเทียบกับเป้าหมาย
2. การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้มีประสิทธิภาพ
3. ชลบุรีเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco City)
4. ผู้ประกอบการ SMEs มีความสามารถในการแข่งขัน
5. ชุมชนมีกองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด

1. จำนวนมาตรฐานอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากลเทียบกับเป้าหมาย
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว
3. จำนวนนิคมอุตสาหกรรมที่เข้าสู่ระบบ Eco City
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน
5. จำนวนชุมชนที่มีกองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากลเทียบกับเป้าหมาย

2. วางระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว
3. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco City)
4. พัฒนา SMEs โดยวิทยาการสมัยใหม่ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
5. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนกับภาคอุตสาหกรรมในการร่วมพัฒนากองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายได้มาตรฐานสากล และเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์

1. การท่องเที่ยวมีการขยายตัว ไม่เอารัดเอาเปรียบ
2. สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
2. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
3. ร้อยละที่บุคลากร/สถานประกอบการ ได้รับการพัฒนาให้รองรับนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมระบบการท่องเที่ยว โดยเน้นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยและฟื้นฟูทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์
2. พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
3. พัฒนาบุคลากร/สถานประกอบการ ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ ได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 7 พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรสู่ระบบการผลิตคุณภาพสูงและพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

1. ภาคเกษตรสามารถปรับเปลี่ยนสู่ระบบเกษตรคุณภาพและมูลค่าสูง
2. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบมาตรฐาน GAP
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนสู่ระบบเกษตรคุณภาพและมูลค่าสูง
2. พัฒนาเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็งโดยเน้นรายปัญหา

ตามราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้มีราชการบริหาร ส่วนกลาง ได้แก่ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค ศูนย์ความปลอดภัยแรงงาน และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานจัดหางานจังหวัด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัด สำนักงานประกันสังคมจังหวัด โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี

1.1 กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงในความรับผิดชอบของส่วนราชการ สังกัดกระทรวงในเขตพื้นที่จังหวัด

1.2 ดำเนินการเกี่ยวกับงานยุทธศาสตร์ งานนโยบายและแผน งานพัฒนาเป็นศูนย์สารสนเทศแรงงานในเขตพื้นที่ จังหวัด

1.3 ประสานและดำเนินการโครงการพิเศษด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด

1.4 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. สำนักงานจัดหางานจังหวัดชลบุรี มีอำนาจหน้าที่

2.1 ปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด

2.2 รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายแผนงานและโครงการต่อกรมการจัดหางานและ สำนักงานแรงงานจังหวัด

2.3 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ มอบหมาย

3. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานพื้นที่ 3 ชลบุรี มีอำนาจหน้าที่

3.1 ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงาน โดยใช้ เทคโนโลยีระดับกลางและระดับสูงเพื่อสร้างผู้ชำนาญการเฉพาะทาง

3.2 ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงานและ ผู้ประกอบการ

3.3 ดำเนินการทดสอบฝีมือแรงงาน และดำเนินการแข่งขันฝีมือแรงงานทุกระดับของเขต ที่รับผิดชอบ

3.4 ส่งเสริมประสานการสร้างเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงานและ ผู้ประกอบการ รวมทั้งการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานในเขตพื้นที่

3.5 สนับสนุนการใช้และปรับปรุงระบบ รูปแบบ หลักสูตร อุปกรณ์ช่วยฝึกเทคโนโลยี การพัฒนา ฝีมือแรงงาน และการพัฒนาบุคลากรฝึกให้กับภาครัฐและภาคเอกชนในเขตพื้นที่

3.6 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพ แรงงานตามกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในเขตพื้นที่

3.7 ดำเนินการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพในเขตพื้นที่

3.8 ควบคุม ดูแลให้คำปรึกษา และสนับสนุนด้านเทคนิคและบุคลากรให้กับศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานในเขตพื้นที่

3.9 สนับสนุนการฝึกอบรมฝีมือแรงงานด้วยเทคนิคและบุคลากรให้กับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานใน เขตพื้นที่

3.10 ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ประสานความเชื่อมโยง สร้างและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนา ศักยภาพกำลังแรงงานทั้งในและต่างประเทศ

3.11 เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพจังหวัด

3.12 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

มอบหมาย

4. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี มีอำนาจหน้าที่

4.1 ปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด

4.2 รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และโครงการต่อสำนักงานแรงงานจังหวัด

4.3 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

มอบหมาย

5. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี มีอำนาจหน้าที่

5.1 ปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานในเขตพื้นที่จังหวัด

5.2 รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และโครงการต่อสำนักงานแรงงานจังหวัด

5.3 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

มอบหมาย

บทที่ 3

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง และจุดอ่อน) และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาส และภัยคุกคามหรือข้อจำกัด) (SWOT Analysis)

การทบทวนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของจังหวัดชลบุรี ได้ใช้หลักการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT Analysis เพื่อตรวจสอบว่าในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมภายในจังหวัด มีอะไรเป็นจุดแข็ง (Strength) และอะไรเป็นจุดอ่อน (weakness) และวิเคราะห์ว่าท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอก อะไรเป็นโอกาส (Opportunities) และอะไรเป็นภัยคุกคาม (Threats) เพื่อจะนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มากำหนดยุทธศาสตร์ต่อไป โดยในการวิเคราะห์ได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดมความคิดและวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านแรงงานในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานสาธารณสุข สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา คณะกรรมการอาชีวศึกษาในสภาอุตสาหกรรมจังหวัด และหอการค้าจังหวัด โดยมีหลักการในการวิเคราะห์ ดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT ตามแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (S W)

สภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วย ปัจจัยที่อยู่ภายในองค์กร ได้แก่ โครงสร้างวัฒนธรรม และทรัพยากรขององค์กร โครงสร้างจะแสดงให้เห็นถึงการรวมกลุ่มงาน ความสัมพันธ์ทางอำนาจหน้าที่การไหลเวียนของงาน การติดต่อสื่อสารภายใน ซึ่งวัฒนธรรมองค์กร (Corporate Culture) จะหมายถึงความเชื่อ ความคาดหวัง และค่านิยมร่วมกัน โดยทั่วไปจะปรากฏขึ้นมาเป็นบรรทัดฐานที่ระบุถึงพฤติกรรมที่ยอมรับกันของบุคคลตั้งแต่ผู้บริหารลงมาจนถึงพนักงานระดับล่างสุด

ส่วนทรัพยากรขององค์กร (Corporate Resources) จะหมายถึง ทรัพยากรทุกอย่างภายในองค์กร ได้แก่ คน เงินทุน วัตถุดิบ เทคโนโลยี และทักษะ เป็นต้น (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2546, หน้า 127 – 128 และสมยศ นาวิการ, 2544, หน้า 24 – 25) ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วย

1.1 จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง การดำเนินงานภายในองค์กรที่ต้องวิเคราะห์การดำเนินงานภายใน เช่น การบริหารการเงิน การตลาด การวิจัยและพัฒนาเพื่อการพิจารณาถึงจุดแข็งของการดำเนินงานภายในเหล่านี้เป็นระยะ และใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของการดำเนินงานเหล่านี้อยู่เสมอ

1.2 จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง การดำเนินงานภายในองค์กรที่ไม่สามารถกระทำได้ดี เช่น การบริหาร การเงิน การตลาด การวิจัยและพัฒนา จะเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จ

2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก(OT) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และภัยคุกคามหรืออุปสรรค (Threats) ซึ่งปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่องค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี หากสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ส่งเสริมหรือเป็นประโยชน์ต่องค์กรก็จะถือว่าเป็นโอกาส เช่น ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี หากสภาพแวดล้อมดังกล่าวทำให้องค์กรเสียหายหรือกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรในทางลบก็จะถือว่าเป็นอุปสรรค

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. แผนพัฒนาในระดับต่างๆ ทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ประเทศ (Contry Stragy) และยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2555 - 2559 แผนยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง(สภาพแวดล้อมภายนอก)

2. ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองนโยบายเร่งด่วนของรัฐ

การบังคับใช้ค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 300 บาท

เงินเดือน ผู้จบปริญญาตรี เดือนละ 15,000 บาท

การยกระดับขีดความสามารถแรงงาน

การป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการ

ทำความเข้าใจสิทธิประโยชน์ประกันสังคม

การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ

การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

การป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (การใช้แรงงานเด็ก แรงงานสตรี แรงงานต่างด้าว ในรูปแบบที่เลวร้าย)

3. การเตรียมพร้อมเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (เพื่อเป็นดุลในการต่อรองด้านเศรษฐกิจ)ประชาคมสังคม ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมวัฒนธรรม

- การเตรียมหน่วยงานให้เกิดความพร้อม (คน กระบวนการ ขั้นตอน กฎระเบียบ)

- การเตรียมแรงงานให้เกิดความพร้อม (ทักษะ ความรู้)

- การเตรียมผู้ประกอบการให้เกิดความพร้อม (ความรู้อาเซียน)

4. การตอบสนองยุทธศาสตร์สำคัญของจังหวัด

5. ข้อมูลขั้นพื้นฐานและสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านแรงงานภายในจังหวัดชลบุรี (สภาพแวดล้อมภายใน)

6. ข้อมูลจากการสัมมาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี

ข้อมูลทั่วไปและสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2555

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดชลบุรี

ชลบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย ริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย ตามประวัติเป็นเมืองเก่า อยู่ในราวสมัยทวารวดีหรือสมัยขอมนั่นเอง เขตจังหวัดชลบุรีมีเมืองที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น 3 เมืองด้วยกัน คือ เมืองพญาเร่ ในเขตอำเภอบ่อทอง เมืองพระรถในเขตอำเภอนันทนาค และเมืองศรีพะโลในเขตอำเภอเมืองชลบุรี เมือง 3 เมืองนี้ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน คือ เมืองพญาเร่ติดต่อกับเมืองพระรถโดยคลองหลวง ปัจจุบันคลองยังอยู่และเป็นคลองสาย ที่สำคัญและยาวที่สุดของจังหวัดชลบุรี การทำนาในอำเภอนันทนาค และอำเภอบานทองอาศัยน้ำจากคลองนี้ ซึ่งมีแควหลายแคว แควใหญ่ที่สุด คือ แควที่เกิดจากทิวเขาป่าแดง ไหลผ่านตลาดอมพูน และ เมืองพระรถติดต่อกับเมืองศรีพะโลทางถนน (ปัจจุบันแนวถนนยังอยู่) จาก

การสันนิษฐานโดยอาศัยหลักฐานทางโบราณสถาน และลักษณะทางภูมิศาสตร์ประกอบกันเมืองโบราณทั้งสามเมืองนี้น่าจะเกิดขึ้นก่อนหลังกันไม่นานนักกล่าวคือ เมืองพญาเร่เกิดขึ้นก่อนจากนั้นเมืองพระรถเกิดขึ้นและเมืองศรีพะโล่ เกิดขึ้นในระยะต่อมา ซึ่งอาณาเขตของเมืองโบราณทั้งสามรวมกันเป็นพื้นที่ของจังหวัดชลบุรีในปัจจุบัน

ที่ตั้งอาณาเขต

จังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย หรือริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทยประมาณเส้นรุ้งที่ 12 องศา 30 ลิปดา - 13 องศา 43 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศา 45 ลิปดา - 101 องศา 45 ลิปดาตะวันออก ระยะทางจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 (ถนนสายบางนา - ตราด) รวมระยะทางประมาณ 81 กิโลเมตร และมีเส้นทางหลวงพิเศษ หมายเลข 7 หรือ Motorway (กรุงเทพฯ - ชลบุรี) ระยะทาง 79 กิโลเมตร ซึ่งใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ 45 นาที มีพื้นที่ทั้งจังหวัด จำนวน 2,726,875 ไร่ (4,363 ตารางกิโลเมตร) คิดเป็นร้อยละ 0.85 ของพื้นที่ประเทศไทย (พื้นที่ของประเทศไทยประมาณ 320,696,875 ไร่ หรือ 513,115 ตารางกิโลเมตร)

ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดกับจังหวัดระยอง
ทิศตะวันออก	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง
ทิศตะวันตก	ติดกับชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชลบุรี มีทั้งพื้นที่ที่เป็นภูเขา พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบติดชายฝั่งทะเล รวมทั้งเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศของจังหวัดชลบุรีโดยทั่วไปฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนกลางกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิเฉลี่ย 30.40 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุด 39.0 องศาเซลเซียส ฤดูฝนอยู่ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม จำนวนวันที่ฝนตก 131 วัน ปริมาณน้ำฝนรวม 1,376.5 มิลลิเมตร ฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคมอากาศไม่หนาวจนเกินไป อุณหภูมิเฉลี่ย 27.73 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด 19.0 องศาเซลเซียส

ป่าไม้

จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 9 ป่า เนื้อที่รวมทั้งสิ้น 906,396 ไร่ มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง เนื้อที่รวมทั้งสิ้น 128,812 ไร่ นอกจากนี้ยังมีวนอุทยาน จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ วนอุทยานน้ำตกเขาเจ้าบ่อทอง เนื้อที่ 19,475 ไร่

ประชากรและเขตการปกครอง

ปัจจุบันจังหวัดชลบุรีแบ่งการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 92 ตำบล 687 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอต่าง ๆ ดังนี้ อำเภอเมืองชลบุรี บ้านบึง บางละมุง พานทอง พนัสนิคม ศรีราชา สัตหีบ หนองใหญ่ บ่อทอง เกาะสีชัง และเกาะจันทร์ การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง

เทศบาลนคร 1 แห่ง

เทศบาลเมือง 10 แห่ง

เทศบาลตำบล 33 แห่ง

องค์การบริหารส่วนตำบล 53 แห่ง

รูปแบบการปกครองพิเศษ 1 แห่ง ได้แก่ เมืองพัทยา

จำนวนประชากร

ตามทะเบียนราษฎร (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554) รวม 1,338,656 คน เป็น ชาย 656,537 คน (คิดเป็นร้อยละ 48.99 ของประชากรทั้งหมด) และหญิง 680,111 คน (คิดเป็นร้อยละ 49.05 ของประชากรทั้งหมด) มีครัวเรือนทั้งสิ้น 719,524 ครัวเรือน จำนวนประชากรแฝง ประมาณ 1,200,000 คน

หน่วยราชการ

จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ส่วนราชการส่วนกลาง จำนวน 123 หน่วยงาน ส่วนภูมิภาค จำนวน 33 หน่วยงาน และส่วนท้องถิ่น จำนวน 99 หน่วยงาน

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชลบุรี

ปี 2553 จังหวัดชลบุรีมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 657,545 ล้านบาท ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับนอกภาคเกษตรกรรม มูลค่า 638,034 ล้านบาท ประกอบด้วย สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) มูลค่า 305,605 ล้านบาท สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มูลค่า 55,546 ล้านบาท สาขาการค้าส่ง ค้าปลีก มูลค่า 38,043 ล้านบาท สาขา การไฟฟ้า ก๊าซ การประปา มูลค่า 35,397 ล้านบาท สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร มูลค่า 23,904 ล้านบาท สาขาการก่อสร้าง มูลค่า 12,761 ล้านบาท สาขาตัวกลางทางการเงิน มูลค่า 8,411 ล้านบาท สาขาการบริหาร ราชการฯ มูลค่า 8,405 ล้านบาท สาขาการศึกษา มูลค่า 6,912 ล้านบาท สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ มูลค่า 6,912 ล้านบาท สาขาบริการด้านสุขภาพฯ มูลค่า 4,447 ล้านบาท สาขาทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มูลค่า 2,591 ล้านบาท สาขาให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ มูลค่า 1,882 ล้านบาท และ สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล มูลค่า 202 ล้านบาท ส่วนในภาคเกษตรกรรม มูลค่า 19,511 ล้านบาท ประกอบด้วยสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ มูลค่า 21,183 ล้านบาท และสาขาประมง มูลค่า 1,068 ล้านบาท อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 12 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว จำนวน 441,062 บาท เป็นลำดับที่ 5 ของประเทศ รองจากจังหวัดระยอง สมุทรสาคร พระนครศรีอยุธยา และสมุทรปราการ

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีในภาพรวมขยายตัวได้ต่อเนื่องจากการใช้จ่ายภาคเอกชนทั้ง การบริโภคและการลงทุนที่ยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจ ประกอบกับการส่งออกสินค้าทยอยปรับตัวดีขึ้น ทำให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัว ด้านการท่องเที่ยวยังคงขยายตัวดีต่อเนื่อง สำหรับทางด้านเสถียรภาพ เศรษฐกิจ อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่อง และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปชะลอลงจากราคาอาหารสดเป็นสำคัญ

การใช้จ่ายภาคเอกชนทั้งการบริโภค และการลงทุนยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจ ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัว เร่งขึ้นจากเดือนก่อน ตามการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่ 1 ที่เพิ่มจากฐานการบริโภคภายในประเทศเป็นสำคัญ ประกอบกับการใช้จ่ายในหมวดยานยนต์ยังขยายตัวดี ซึ่งส่งผล ต่อเนื่องให้การใช้จ่ายแรงงานเพิ่มขึ้นตาม สำหรับดัชนีการลงทุนภาคเอกชนขยายตัว ตามการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ เพื่อรองรับการบริโภคในประเทศที่ขยายตัวดีต่อเนื่อง

การส่งออกสินค้าขยายตัวตามความต้องการจากต่างประเทศที่ทยอยฟื้นตัว ตามการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ และการส่งออกเหล็กและโลหะที่เร่งตัว แต่การส่งออกสินค้าเกษตรหดตัวตามปริมาณการส่งออกข้าวที่ลดลง

การใช้จ่ายภาคเอกชนที่อยู่ในเกณฑ์ดีประกอบกับการส่งออกสินค้าที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการนำเข้าสินค้า (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัว

สำหรับภาคเกษตร รายได้เกษตรกรขยายตัว ตามผลผลิตข้าว ยางพารา และปาล์มน้ำมันที่เพิ่มขึ้นจากสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรปรับลดลงจากเดือนก่อน

ภาคการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 2.1 ล้านคน ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากจีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย สอดคล้องกับอัตราการเข้าพักที่เพิ่มขึ้นในทุกภาคของประเทศ

ภาครัฐ ใช้จ่ายรัฐบาลเพิ่มขึ้นจากรายจ่ายด้านการดำเนินงาน โดยเฉพาะรายจ่ายประเภทเงินโอนและค่าจ้างเงินเดือน และรายจ่ายด้านการลงทุน สำหรับรายได้นำเข้าส่งอยู่ในเกณฑ์ดี จากภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตที่เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการบริโภคในประเทศที่ขยายตัวดี ส่วนหนึ่งเป็นผลจากยอดขายยานยนต์ที่ขยายตัวสูงจากโครงการคืนเงินภาษีรถยนต์คันแรก รายจ่ายที่สูงกว่ารายได้ส่งผลให้ดุลเงินสดขาดดุล 135 พันล้านบาท

เสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่อง อัตราเงินเฟ้อทั่วไปชะลอลงมา

การอุตสาหกรรม

จังหวัดชลบุรี เป็นพื้นที่เป้าหมายโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ปี 2553 มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น 3,853 แห่ง แบ่งเป็น

- นอกนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 2,947 แห่ง

- ในนิคมอุตสาหกรรม 5 แห่ง (นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี, นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร, นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง, นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (แหลมฉบัง) และนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง) จำนวน 1,231 แห่ง คนงาน จำนวนทั้งสิ้น 349,264 คน เงินลงทุน จำนวนทั้งสิ้น 896,251 ล้านบาท

อุตสาหกรรมที่มีการผลิตมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่

1. โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น การกลึง เจาะ คว้าง กัด ไส เจียน ตัด พับ ม้วน โลหะ ขึ้นรูปผลิตภัณฑ์โลหะ
2. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับหิน กรวด ทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้าง
3. คัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย
4. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น การนำคอนกรีต คอนกรีตผสม การทำผลิตภัณฑ์การหิน
5. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ เช่น เลื่อยไส ซอย เชาะร่อง ทำวงกบประตู หน้าต่าง การทำไม้ การบด หรือย่อยไม้

สภาการค้าด้านแรงงานของจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2555

จากการวิเคราะห์สภาวะการณ์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรีไตรมาส 4 ปี 2555(เดือน ตุลาคม – ธันวาคม 2555) มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

สถานการณ์ด้านแรงงาน

กำลังแรงงาน จังหวัดชลบุรีมีประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 975,527 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 730,049 คน ร้อยละ 74.8 ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 726,475 คน (ร้อยละ 99.5) และเป็น ผู้ว่างงาน 3,038 คน (ร้อยละ 0.6)

การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดชลบุรี จำนวน 726,475 คน คิดเป็นร้อยละ 99.5 เป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 52,959 คน หรือร้อยละ 7.4 และทำงานนอกภาคเกษตร จำนวน 678,751 หรือร้อยละ 93.4 โดยทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด จำนวน 268,506 คน หรือร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ จำนวน 141,217 คน หรือร้อยละ 19.4 และผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 142,561 คน หรือร้อยละ 19.6 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาระดับประถมศึกษา จำนวน 123,226 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

การว่างงาน จังหวัดชลบุรีมีผู้ว่างงาน 3,038 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.6

ความต้องการแรงงานในจังหวัดชลบุรี ในช่วงไตรมาส 4/2555 (เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2555) นายจ้าง/สถานประกอบการได้แจ้งตำแหน่งงานว่างกับสำนักงานจัดหางานจังหวัดชลบุรี จำนวน 17,110 อัตรา สำหรับผู้สมัครงานในไตรมาสนี้มีจำนวน 5,155 คน อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งว่างงานเท่ากับร้อยละ 21 ส่วนตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี มีความต้องการ ร้อยละ 32 (5,475) รองลงมาเป็นระดับปวส. ร้อยละ 22 (3,764 อัตรา) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการร้อยละ 20 (3,422 อัตรา) และระดับปวช. ร้อยละ 18 (3,080 อัตรา) สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 57 (9,752 อัตรา) รองลงมาเป็นไม้ทราบประเภท ร้อยละ 17.0 (2,909 อัตรา) และการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 7.0 (1,198 อัตรา)

สถานการณ์แรงงานต่างด้าว จำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงานข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2555 มีจำนวน 13,381 คน แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว (มาตรา 7) จำนวน 7,693 คน (ร้อยละ 57.5) รองลงมาคือ ประเภทส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน 3,621 คน (ร้อยละ 27) ประเภทมาตรา 12 ยกเว้นมติกรม. จำนวน 1,713 คน (ร้อยละ 12.9) และประเภทแจ้งการจ้างงานอันจำเป็นเร่งด่วน จำนวน 354 คน(ร้อยละ 2.6)

หากจำแนกตามสัญชาติพบว่าแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ กรม. จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสัญชาติ ณ เดือนธันวาคม 2555 มีจำนวน 21,633 คน โดยเป็นสัญชาติกัมพูชามากที่สุด จำนวน 19,686 คน (ร้อยละ 91.0) สัญชาติลาว จำนวน 1,486 คน (ร้อยละ 6.9) และสัญชาติพม่า จำนวน 461 คน (ร้อยละ 2.1)

คนงานต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาทำงานโดยถูกกฎหมาย ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 13,381 คน จำแนกตามประเภทการเดินทาง ดังนี้

1. ประเภทแจ้งการเข้าทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วน (มาตรา 7) จำนวน 354 คน (ร้อยละ 2.6)
2. ประเภทส่งเสริมการลงทุน(BOI) จำนวน 3,621 คน (ร้อยละ 2.6)
3. ประเภทชั่วคราว (มาตรา 7) จำนวน 7,693 คน (ร้อยละ 57.5)
4. ประเภทพื้นที่สูง (มาตรา 12) จำนวน 1,713 คน (ร้อยละ 12.9)

แรงงานไทยในต่างประเทศ ในไตรมาส 4/2555 (เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2555) จังหวัดชลบุรี มีผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศจำนวน 610 คน จำแนกตามวิธีการเดินทางพบว่า ไปโดยประเภทวิธี Re-Entry จำนวน 260 คน หรือร้อยละ 42.62 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประเภทนายจ้างพาไปฝึกงานจำนวน 167 หรือร้อยละ 27.38 ประเภทนายจ้างพาไปทำงาน จำนวน 149 คน หรือร้อยละ 24.43 และประเภทเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 34 คน หรือร้อยละ 5.57

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน ในไตรมาส 4/2555 (เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2555)การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน มีผู้เข้ารับการทดสอบฝีมือแรงงานจำนวน 944 คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการทดสอบฝีมือสูงสุด คือ ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 841 คน หรือร้อยละ 89.1 รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจและบริการจำนวน 50 คน หรือร้อยละ 5.3 ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 49 คน ร้อยละ 5.2 ช่างเครื่องกล จำนวน 4 คน ร้อยละ 0.4 ของผู้เข้ารับการทดสอบฝีมือแรงงานทั้งหมด

การคุ้มครองแรงงาน ในไตรมาส 4/2555 (เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2555) มีการตรวจแรงงานในสถานประกอบการ จำนวน 196 แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 5,615 คน ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจในไตรมาสนี้ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 20 - 49 คน จำนวน 69 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 10 - 19 คน จำนวน 57 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.1

สำหรับผลการตรวจพบว่า ไม่มีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานในไตรมาส 4 ปี 2555 ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายร้อยละ 100

ความปลอดภัยในการทำงาน ในไตรมาส 4/2555 (เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2555) มีการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ จำนวน 56 แห่ง ลดลงจากไตรมาสที่แล้วร้อยละ 18.8 (13 แห่ง) ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 1,969 คน ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจในไตรมาสนี้ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 20 - 49 คน จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 50 – 99 คน จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.6

การประกันสังคม ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ปี 2555 พบว่าจังหวัดชลบุรี มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน 17,517 แห่ง ผู้ประกันตนมีจำนวน 676,369 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วร้อยละ 1.3 (8,532 คน) และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปี 2554 ร้อยละ 27.2 เมื่อพิจารณาผู้ประกันตนแยกตามประเภทดังนี้

1. ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำนวน 611,946 คน
2. ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 จำนวน 41,250 คน
3. ผู้ประกันตนตามมาตรา 40 จำนวน 23,173 คน

รวมทั้งสิ้น 676,369 คน

จังหวัดชลบุรีมีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาลจำนวน 6 แห่ง ร้อยละ 60 และสถานพยาบาลเอกชนจำนวน 4 แห่ง ร้อยละ 40 ของสถานพยาบาลทั้งหมดในจังหวัดชลบุรี

กองทุนเงินทดแทน ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2555 มีนายจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำนวน 16,860 แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วจำนวน 752 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.7 ลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนทดแทน จำนวน 590,479 คน

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของหน่วยงานกระทรวงแรงงานในจังหวัด

สภาพแวดล้อมภายในจังหวัดชลบุรีที่มีผลกระทบต่อสภาวะการณ์ด้านแรงงาน

จุดแข็ง (Strengths)

1. มีการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในจังหวัด
2. มีการบูรณาการเชิงรุกเข้าไปดูแลสุขภาพอนามัยของแรงงาน
3. มีสถาบันพัฒนาแรงงานภาค 3 ชลบุรี เป็นหน่วยงานระดับภาคอยู่ในจังหวัดมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อยกระดับคุณภาพฝีมือแรงงาน
4. มีสถาบันการศึกษาทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐ เอกชนและนานาชาติ และมีความร่วมมือในการผลิตแรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงาน
5. มีศูนย์ความปลอดภัยแรงงานพื้นที่ 7 ดูแลเรื่องความปลอดภัยในการทำงานในพื้นที่
6. สถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีการเปิดสาขาวิชาในหลักสูตรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับ 5 กลุ่มอาชีพ (อุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม ความคิดสร้างสรรค์ อำนวยความสะดวกเฉพาะทาง)
7. มีการจัดการการศึกษาที่ผลิตกำลังคนป้อนสู่สังคมครอบคลุมความต้องการแรงงานในจังหวัด
8. มีสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม การค้า และการท่องเที่ยวจำนวนมาก ซึ่งเป็นตลาดแรงงานที่มีตำแหน่งงานจำนวนมาก

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. ระบบการทำงานของราชการขาดความยืดหยุ่น
2. ขาดการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานและกำลังคน
3. มีแรงงานแฝงอยู่ในจังหวัดจำนวนมาก
5. มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานสูง
6. ขาดการเตรียมพร้อมด้านภาษาในการเข้าสู่อาเซียน
6. แรงงานขาดนิสัยอุตสาหกรรม
7. แรงงานไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (ขาดแคลนผู้ที่จบ ปวช. ปวส. ม.3 และ ม.6)
8. นักเรียน-นักศึกษา ไม่นิยมเรียนสายอาชีพ และนิยมเรียนต่อ ไม่ชอบทำงานเมื่อจบ ม.6
9. แรงงานเลิกงาน มีอัตราการเข้า-ออกงานสูง

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อสภาวะการณ์ด้านแรงงาน

โอกาส (Opportunities)

1. มีการขยายตัวของธุรกิจและ การลงทุนเพิ่มขึ้น
2. การส่งเสริมของภาคการเมืองในเรื่องของการลงทุน
4. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตรายยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์และ มินิคอมพิวเตอร์ที่มีหลากหลายประเภทอุตสาหกรรม
5. เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
6. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
7. ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรม

8. มีเขตปกครองพิเศษคือเมืองพัทยา

อุปสรรคหรือภัยคุกคาม (Threats)

1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการลดจำนวนแรงงานลง
2. การเปิดประชาคมอาเซียนส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ง่ายขึ้น
3. การเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในพื้นที่ที่มีผลต่อการบริหารจัดการ
4. ค่าครองชีพสูง
5. ขาดการประสานแผนการจัดการศึกษาในแต่ละหน่วยผลิตกำลังคน เพื่อผลิตกำลังคนแต่ละสาขาอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้กำลังคนในจังหวัดแต่ละระดับ ตั้งแต่กำลังคนระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง
6. ขาดแคลนแรงงานระดับล่างและระดับกลาง (ปฏิบัติการ) หรือระดับ ม.3-ม.6 (ปวช.) แต่แรงงานระดับอุดมศึกษามีจำนวนมาก ทำให้มีการทำงานที่ต่ำกว่าวุฒิการศึกษาที่จบ

วิสัยทัศน์ :

สถานประกอบกิจการมีมาตรฐานแรงงาน แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง
มีศักยภาพรองรับประชาคมอาเซียน

พันธกิจ :

1. ส่งเสริมสถานประกอบกิจการให้ได้มาตรฐานแรงงาน
2. ยกระดับแรงงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคง
3. พัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีความพร้อมในการรองรับประชาคมอาเซียน
4. ส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

1. เร่งรัดส่งเสริมสถานประกอบกิจการให้มีมาตรฐานแรงงาน
2. เสริมสร้างสวัสดิการแรงงานและประกันสังคมทั้งในระบบและนอกระบบ
3. พัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
4. ส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคีเครือข่ายในการพัฒนาแรงงาน
และสถานประกอบกิจการในทุกระดับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

เร่งรัดส่งเสริมสถานประกอบการให้มีมาตรฐานแรงงาน

เป้าประสงค์	1.สถานประกอบการมีมาตรฐานแรงงาน 2.แรงงานในสถานประกอบการได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายแรงงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน
-------------	--

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
<u>เชิงคุณภาพ</u> แรงงานในสถานประกอบการได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย	30	40	50	60
<u>เชิงปริมาณ</u> ร้อยละของสถานประกอบการมีมาตรฐานแรงงาน	30	40	50	60

กลยุทธ์ :

1. การสร้างเครือข่ายส่งเสริมสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย
2. ส่งเสริม พัฒนาและกำกับดูแลสถานประกอบการ ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
3. กำกับดูแล และส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ (A Safe and Healing Environment)

โครงการ / กิจกรรม :

1. โครงการส่งเสริมระบบมาตรฐานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ
2. โครงการเร่งรัดลดอุบัติเหตุจากการทำงานในสถานประกอบการ
3. โครงการให้ความรู้ด้านงานประกันสังคม
4. โครงการ Happy Work Place

เจ้าภาพหลัก : (ระบุหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี
ศูนย์ความปลอดภัยแรงงานพื้นที่ 7
สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
สภาอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

เสริมสร้างสวัสดิการแรงงานและการประกันสังคมทั้งในระบบและนอกระบบ

เป้าประสงค์	แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความมั่นคง
-------------	--

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
<u>เชิงคุณภาพ</u> แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริมและพัฒนาให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากการทำงาน	75	80	85	90
<u>เชิงปริมาณ</u> ร้อยละของแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการคุ้มครองส่งเสริมและพัฒนาให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากการทำงาน	75	80	85	90

กลยุทธ์ :

1. ส่งเสริมพัฒนาแรงงานให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

โครงการ / กิจกรรม :

1. โครงการส่งเสริมสวัสดิการเพื่อแรงงานครอบครัว และสังคม
2. โครงการส่งเสริมสวัสดิการด้านสุขภาพ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่แรงงานนอกระบบ
3. โครงการอบรมแรงงานไทยเพื่อความมั่นคงในอาชีพ
4. โครงการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวและสถานประกอบการ
5. โครงการจุดประกายการจ้างงานผู้สูงอายุ
6. โครงการปรับปรุงการทำงานของแรงงานในและนอกระบบ ปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี
7. โครงการเร่งรัดลดอุบัติเหตุ

เจ้าภาพหลัก :

สำนักงานจัดหางานจังหวัดชลบุรี
สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี
ศูนย์ความปลอดภัยแรงงานพื้นที่ 7
สถานประกอบกิจการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

พัฒนาและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์	แรงงานมีศักยภาพได้มาตรฐานอาเซียน
-------------	----------------------------------

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
<u>เชิงคุณภาพ</u> แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือเป็นไปตามมาตรฐานอาเซียน	60	70	80	90
<u>เชิงปริมาณ</u> ร้อยละของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือเป็นไปตามมาตรฐานอาเซียน	60	70	80	90

กลยุทธ์ :

- ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนากำลังแรงงาน ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โครงการ / กิจกรรม :

- โครงการประชาสัมพันธ์และให้คำปรึกษากับแรงงาน และผู้ประกอบการ
- โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
- โครงการเตรียมความพร้อมบุคลากรหน่วยงานกระทรวงแรงงานเข้าสู่อาเซียน
- โครงการเตรียมความพร้อมด้านแรงงานสัมพันธ์เพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียน
- โครงการยกระดับศักยภาพแรงงานไทยรองรับประชาคมอาเซียน
- โครงการจัดประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่แรงงานต่างด้าว

เจ้าภาพหลัก :

- หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดชลบุรี
- สภาอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
- หอการค้าจังหวัดชลบุรี
- สถานประกอบกิจการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4
ส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนและภาคีเครือข่ายการพัฒนาแรงงาน
และสถานประกอบกิจการทุกระดับ

เป้าประสงค์	มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการด้านแรงงาน และสถานประกอบกิจการ
--------------------	---

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
<u>เชิงคุณภาพ</u> มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและภาคีเครือข่ายการพัฒนาแรงงานและสถานประกอบการ	600	700	800	900
<u>เชิงปริมาณ</u> จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และภาคีเครือข่ายการพัฒนาแรงงานและสถานประกอบการ	600	700	800	900

กลยุทธ์ :

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านแรงงาน
2. ประสานความร่วมมือและการใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน สถานศึกษา และสถานประกอบกิจการในจังหวัด

โครงการ / กิจกรรม :

1. โครงการศึกษาผลกระทบด้านแรงงานจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของจังหวัดชลบุรี
2. โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลกำลังคนด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี
3. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการคุ้มครองแรงงาน
4. โครงการจัดทำฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบ ผู้สูงอายุ และคนพิการ
5. โครงการสร้างเครือข่ายการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ
6. โครงการแนะแนวอาชีพกิจกรรมสร้างเครือข่ายการแนะแนวอาชีพ

เจ้าภาพหลัก : (ระบุหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

- หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดชลบุรี	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
- สภาอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชลบุรี
- สถานประกอบกิจการ	- หอการค้าจังหวัดชลบุรี
- สถาบันการศึกษาในจังหวัดชลบุรี	

แบบฟอร์ม : แผนที่ยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี

วิสัยทัศน์ “สถานประกอบการมีมาตรฐานแรงงาน แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพรองรับประชาคมอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดส่งเสริมสถานประกอบการให้มีมาตรฐานแรงงาน

ประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ

สถานประกอบการมีมาตรฐานแรงงานและแรงงานในสถานประกอบการได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายแรงงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน

คุณภาพการให้บริการ

สถานประกอบการได้รับการพัฒนามาตรฐานแรงงาน

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

ส่งเสริม พัฒนาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแรงงานแก่สถานประกอบการและแรงงาน

พัฒนาองค์กร

การพัฒนาการจัดการเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมสวัสดิการแรงงาน และการประกันสังคมทั้งในระบบและนอกระบบ

แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคง

แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบมีงานทำสอดคล้องกับตลาดแรงงานได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาและส่งเสริมสวัสดิการทางเศรษฐกิจและสังคม และการพัฒนาและเสริมสร้างทางอาชีวอนามัย

เสริมสร้างกลไกการประสานงานและบูรณาการกับเครือข่ายด้านแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาขีดความสามารถและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

แรงงานมีศักยภาพได้มาตรฐานอาเซียน

แรงงานมีความรู้และมีการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ทั้งด้านภาษาและเทคโนโลยี พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับอาเซียน พัฒนาทักษะฝีมือ ภาษา และเทคโนโลยีแก่แรงงาน

การพัฒนาเทคโนโลยี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนและภาคีเครือข่ายการพัฒนาแรงงานและสถานประกอบการในทุกระดับ

มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการด้านแรงงานและสถานประกอบการ

บุคลากรควรมีความพร้อมมีเครือข่ายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการบริหารจัดการด้านแรงงาน

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายทุกระดับในการพัฒนาแรงงานและสถานประกอบการ

พัฒนาสมรรถนะบุคลากร

การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้าน

การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

แผนพัฒนายุทธศาสตร์แรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2556-2559 ฉบับนี้ ดำเนินการโดยการทบทวนข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดมความเห็นของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมภายในจังหวัดที่อาจเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อน และภายนอกซึ่งอาจเป็นโอกาสหรืออุปสรรค และร่วมกันกำหนดกรอบในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในสังกัด โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกขั้นตอน รวมถึงการรับฟังความเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจะสำเร็จได้ดีเพียงใดยังขึ้นอยู่กับการขับเคลื่อนโดยปัจจัยที่จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของแผนฯ ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารระดับสูง และผู้บริหารทุกระดับต้องให้ความสำคัญในการขับเคลื่อน และมีการถ่ายทอดสื่อสารความรู้ให้แก่บุคลากรทุกระดับให้มีความเข้าใจในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติให้ผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบร่วมกัน และการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง รวมถึงต้องมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบถึงทิศทางการทำงานขององค์กร

2. กำหนดวิธีประสานความร่วมมือกับในการทำงานระหว่างหน่วยงานภายใน ที่จะต้องดำเนินการร่วมกัน และแบ่งขอบเขตภาระงานโดยระบุผู้รับผิดชอบของหน่วยงานให้ชัดเจน เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อน การก้าวถอย และการเกี่ยงงานระหว่างกัน และหาจุดเชื่อมโยงระหว่างงานของแต่ละหน่วยงานเพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดี และเกิดประสิทธิภาพในการทำงานของทุกหน่วยงาน โดยจัดทำคำสั่งในรูปคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน มีองค์ประกอบจากผู้บริหารของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานระดับจังหวัด รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือกรณีที่จะต้องได้รับความร่วมมือในการทำงานจากหน่วยงานภายนอก ภาคเอกชน จะได้ดำเนินการประสานความร่วมมือโดยการจัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้มีการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย

3. ถ่ายทอดแผนเป็นแผนปฏิบัติการ โดยนำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จะต้องมีการปรึกษาหารือระหว่างกันเพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

4. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการปฏิบัติได้จริง ตลอดจนการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงาน และการสร้างระบบการติดตามประเมินผลและกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จโดยการกำหนดกลไกการติดตามประเมินผลให้เป็นระบบมีการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเอกภาพ ทั้งนี้ในการที่จะแปลงแผนสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมควรคำนึงถึงปัจจัยต่างๆสร้างความน่าเชื่อถือว่าสามารถบรรลุเป้าหมายด้วยโครงการที่เสนอการแปลงแผนสู่การปฏิบัติพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่ต้องคำนึงถึงในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ เช่น บุคลากร ระบบข้อมูล การคัดเลือกและจัดลำดับ ความสำคัญ จัดทำข้อเสนอโครงการที่เชื่อมโยงกับแผน เพื่อคัดเลือกโครงการที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเป้าหมาย เพื่อติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงาน และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันต่อเหตุการณ์ การติดตามโครงการ เพื่อประเมินว่าโครงการนำไปสู่ Output/ Outcomeที่ต้องการหรือไม่ การประเมินผลโครงการ

สำหรับแผนยุทธศาสตร์แรงงานบูรณาการจังหวัดชลบุรี ฉบับนี้ จึงได้กำหนดขั้นตอนการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจแผน โดยการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในกระบวนการจัดทำเพื่อให้ทุกหน่วยงานได้รับทราบและเข้าใจทิศทางการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน และการขับเคลื่อนแผนให้บรรลุเป้าประสงค์ ตลอดจนการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมและพร้อมรับผิดชอบในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

2. นำแผนการสู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ มีส่วนเกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้มีการประสานการทำงานในแนวราบระหว่างหน่วยงานให้มากขึ้นเพื่อเกิดการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการอย่างเป็นรูปธรรม

3. สร้างระบบการติดตามและประเมินผล มีเกณฑ์ชี้วัดประเมินผลงานที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามประเมินผลมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแผนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

การติดตามประเมินผล

วัตถุประสงค์ของการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน

การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน พ.ศ. 2556-2559 กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลการทำงาน เพื่อทราบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ของงาน ในการติดตามประเมินผลจะเป็นการติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดผลลัพธ์ (Outcomes) เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแผนตามหลักการ PDCA คือ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ (Plan) คือ แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2556-2559 แล้วนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) ผ่านกระบวนการถ่ายทอดแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และขั้นตอนต่อไปควรต้องมีการติดตามผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนดหรือไม่ (Check) และหากพบว่าไม่เป็นไปตามที่กำหนด จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผน (Action) ดังปรากฏตามแผนภูมิต่อไปนี้

กลไกสำคัญที่ใช้ในการติดตามประเมินผลประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ

1. การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโครงการ/ กิจกรรมสำคัญ ในรูปแบบของรายงานผลการปฏิบัติงานรายปี เสนอผู้บริหาร

2. การติดตามผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของหน่วยงาน (Outcome) โดยใช้กลไกระบบการตรวจราชการ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อสรุปไปยังผู้บริหารสำหรับใช้เป็นข้อมูลในการทบทวนแผน

3. การติดตามประเมินผลภาพรวมโดยใช้วิธีวิจัยเป็นเครื่องมือ เพื่อติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ใน 2 ระยะ คือ ระยะครึ่งแผน และระยะครบแผน

ภายหลังจากมีการใช้กลไกในการติดตามประเมินผลดังกล่าวแล้ว ต้องสรุปผลสำเร็จของแผนงานและผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ที่กำหนดปัญหาอุปสรรครวมถึงข้อเสนอแนะและมีการรายงานผลการประเมินเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้กับหน่วยงานในสังกัดและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนต่อไป

แผนพัฒนาด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2556-2559

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
1.เร่งรัดส่งเสริมให้ สถาน ประกอบการมี มาตรฐานแรงงาน	1. สถานประกอบ กิจการมีมาตรฐาน แรงงาน	1.การสร้าง เครือข่าย ส่งเสริมสถาน ประกอบการให้ ปฏิบัติตาม กฎหมาย	1. โครงการ ส่งเสริมระบบ มาตรฐานการ ป้องกันและ แก้ไขปัญหายา เสพติดในสถาน ประกอบกิจการ	ร้อยละของ สถาน ประกอบ กิจการที่มี มาตรฐาน แรงงาน	30	40	50	60	100,000	130,000	160,000	190,000	หน่วยงาน กรง.ชบ.
	2.แรงงานในสถาน ประกอบกิจการ ได้รับการคุ้มครอง ภายใต้กฎหมาย แรงงานและ กฎหมายที่ เกี่ยวเนื่องกับ แรงงาน	2. ส่งเสริม พัฒนาและ กำกับดูแล สถานประกอบ กิจการให้ ปฏิบัติตาม มาตรฐานความ ปลอดภัยใน การทำงาน	2.โครงการเร่งรัด ลดอุบัติเหตุใน การทำงานจาก สถานประกอบ กิจการ	ร้อยละของ แรงงาน ประสบ อันตรายจาก การทำงาน ลดลง	20	30	40	50	110,000	120,000	130,000	140,000	สสค.ชบ./ศปร.7

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
		3.กำกับดูแลและส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ (A Safe and Healthing Environment)	3.โครงการให้ความรู้ด้านงานประกันสังคม	จำนวนคนที่เข้ารับการอบรม	400	400	400	400	200,000	200,000	200,000	200,000	- สสค. - ศปร.7 - อุตสาหกรรมจังหวัด - สถานประกอบการ
			4.โครงการ Happy Work Place	จำนวนแรงงานที่เข้าร่วมโครงการ	50	100	150	200	120,000	130,000	140,000	150,000	

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
2. เสริมสร้าง สวัสดิการแรงงาน และประกันสังคม ทั้งในระบบและ นอกระบบ	แรงงานทั้งใน ระบบและนอก ระบบมี คุณภาพชีวิตที่ ดีและมีความ มั่นคง	ส่งเสริม พัฒนา แรงงานให้ ได้รับการ คุ้มครอง ตามกฎหมาย	1. โครงการ ส่งเสริม สวัสดิการเพื่อ แรงงาน ครอบครัวและ สังคม	จำนวนสถาน ประกอบการ ที่เข้าร่วม/ จำนวนคน	240/25,000	240/25,000	240/25,000	240/25,000	24,000	24,000	24,000	-	สสค.
			2. โครงการ ส่งเสริม สวัสดิการด้าน สุขภาพและ ความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ แก่แรงงาน นอกระบบ	จำนวน แรงงานนอก ระบบที่เข้า รับการ ฝึกอบรม	1,480	1,480	1,480	1,480	62,000	62,000	62,000	62,000	สปจ. เป้าหมาย ปี 480 คน งบปี ละ 42,000 บาท สสค. เป้าหมาย ปีละ 1,000 คน งบฯ ปีละ 20,000 บาท
			3. โครงการ อบรมแรงงาน ไทยเพื่อความ มั่นคงในอาชีพ	จำนวนคนที่ เข้ารับการ อบรม	100	100	100	100	17,000	17,000	17,000	17,000	สจจ.
			4. ตรวจสอบ การทำงาน ของคนต่าง ด้าวและสถาน ประกอบการ	จำนวนสถาน ประกอบการ/ จำนวน แรงงานต่าง ด้าว	1,400/9,500	1,400/9,500	1,400/9,500	1,400/9,500	24,000	24,000	24,000	24,000	สจจ.

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
			5. โครงการออกหน่วยเคลื่อนที่เพื่อให้บริการเบ็ดเสร็จ Service Delivery Unit	จำนวนครั้งที่ให้บริการ	80	80	80	80	300,000	300,000	300,000	300,000	สพจ. (นับเป้าหมายงบประมาณตามปีปฏิทิน
			6. โครงการจัดประกายการจ้างงานผู้สูงอายุ	จำนวนผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการ	50	50	50	50	80,000	80,000	80,000	80,000	สจจ.
			7. โครงการปรับปรุงการทำงานของแรงงานในและนอกระบบปลอดภัย และสุขอนามัยดี	จำนวนสถานประกอบการ/จำนวนคน	30	-	-	-	60,000	-	-	-	ศปร.7
			8. โครงการเร่งรัดลดอุบัติเหตุ	จำนวนสถานประกอบการ	260	-	-	-	39,000	-	-	-	

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
3. พัฒนาและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	แรงงานมีศักยภาพได้มาตรฐานอาเซียน	ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนากำลังแรงงานผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1. โครงการประชาสัมพันธ์และให้คำปรึกษากับแรงงานและผู้ประกอบการ	จำนวนครั้งในการประชาสัมพันธ์	20	30	40	50	200,000	300,000	400,000	500,000	สรจ./สพท.3 ชลบุรี
			2. โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	ร้อยละของความก้าวหน้าในการดำเนินการจัดทำฐานข้อมูล	70	80	90	100	100,000	100,000	100,000	100,000	สรจ.
			3. โครงการเตรียมความพร้อมบุคลากรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านแรงงานสู่อาเซียน	จำนวนคนที่เข้าร่วมโครงการ	350	350	350	350	120,000	120,000	120,000	120,000	สรจ.
			4. โครงการเตรียมความพร้อมด้านแรงงานสัมพันธ์เพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียน	จำนวนคนที่เข้าร่วมโครงการ	800	1,000	1,200	1,400	80,000	100,000	120,000	140,000	สสค.

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
			5. โครงการยกระดับศักยภาพแรงงานไทยรองรับประชาคมอาเซียน	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	880	880	880	880	900,000	900,000	900,000	900,000	สพภ.3 ชลบุรี/สถานประกอบการ
			6. โครงการจัดประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่แรงงานต่างด้าว	จำนวนคนที่เข้ารับการอบรม	80	80	80	80	40,000	40,000	40,000	40,000	สปจ.

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
4.ส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนและภาคีเครือข่ายการพัฒนาแรงงานและสถานประกอบการทุกระดับ	มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการด้านแรงงานและสถานประกอบการ	1.พัฒนาระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านแรงงาน	1.โครงการศึกษาผลกระทบด้านแรงงานจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของจังหวัดชลบุรี	จำนวนโครงการที่ดำเนินการเสร็จสมบูรณ์	1	1	1	1	300,000	300,000	300,000	300,000	สรจ.
		2.สร้างและพัฒนาการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารแรงงาน	2. โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลกำลังคนด้านแรงงานจังหวัดชลบุรี	จำนวนศูนย์ข้อมูลกำลังคนด้านแรงงานที่มีประสิทธิภาพ (แห่ง)	1	1	1	1	500,000	500,000	500,000	500,000	หน่วยงาน กรง.ชบ. - สถานศึกษา - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด - หอการค้าจังหวัด - สถานประกอบการ
		3. ประสานความร่วมมือและการใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน สถานศึกษาและสถานประกอบการในจังหวัด	3. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการคุ้มครองด้านแรงงาน	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	500	500	500	500	200,000	200,000	200,000	200,000	หน่วยงาน กรง./สถานศึกษา / สถานประกอบการ

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย				งบประมาณ				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
					56	57	58	59	56	57	58	59	
			4. โครงการจัดทำฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบ ผู้สูงอายุ และคนพิการ	จำนวนระบบฐานข้อมูล	1	1	1	1	300,000	300,000	300,000	300,000	หน่วยงาน กรง./เครือข่าย
			5. โครงการเครือข่ายการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ	จำนวนคนที่เป็นเครือข่าย	800	1,000	1,200	1,200	80,000	100,000	120,000	130,000	สสค./สปจ.
			6. โครงการแนะแนวอาชีพกิจกรรมสร้างเครือข่ายการแนะแนวอาชีพ	จำนวนคนที่เข้าร่วมโครงการและเป็นเครือข่าย	490	490	490	490	120,000	120,000	120,000	120,000	สจจ.

